

Nr 248.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld; given Stockholms slott den 5 maj 1933.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 5 maj 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler fråga om fortsatt befrielse för riksbanken från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld och anför därvid:

Sedan Kungl. Maj:t genom en till innevarande års riksdag avlåten proposition (nr 125) föreslagit riksdagen medgiva en ytterligare utsträckning av tiden för riksbanken tidigare medgiven befrielse från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld och denna proposition av riksdagen bifallits (riksdagens skrivelse nr 54), har Kungl. Maj:t den 24 februari 1933 utfärdat kungörelse (nr 56), varigenom tiden för ifrågavarande befrielse utsträckts till och med den 20 maj 1933.

I skrivelse den 27 april 1933 hava *fullmäktige i riksbanken* hemställt om fortsatt befrielse för riksbanken från sedelinlösningsskyldigheten till och med den 15 juni 1933.

Fullmäktige hava därvid framhållit, att en ytterligare förlängning av *Bihang till riksdagens protokoll 1933. 1 saml. Nr 248.*

medgivandet om befrielse från sedelinlösningsskyldigheten syntes vara nödvändig. Med hänsyn till de betydelsefulla överläggningar angående bland annat frågan om stabilisering av valutorna i de länder, som ej hade guldmyntfot, vilka överläggningar för närvarande påginge och ytterligare vore förestående, syntes den fortsatta befrielsen ej böra fastställas för längre tid än som föranleddes av önskemålet att bereda innevarande års riksdag tillfälle att vid en så sen tidpunkt som möjligt taga ställning till frågan.

Fullmäktige i riksgäldskontoret, vilka beretts tillfälle att yttra sig i ärendet, hava i ett den 4 maj 1933 avgivet yttrande förklarat sig ej hava något att erinra mot bifall till bankofullmäktiges framställning.

*Departements-
chefen.*

Mot det av fullmäktige i riksbanken framlagda förslaget, att tiden för den riksbanken medgivna befrielsen från sedelinlösningsskyldigheten förlänges till och med den 15 nästkommande juni, har jag icke något att erinra. I likhet med bankofullmäktige förutsätter jag härvid, att frågan om sedelinlösningsskyldigheten kommer att ännu en gång bliva föremål för prövning av innevarande års riksdag, vilken därvid blir i tillfälle att taga ställning till frågan om de allmänna riktlinjerna för vårt lands penningpolitik. I detta sammanhang vill jag erinra om att Kungl. Maj:t den 21 april 1933 på hemställan av mig bemyndigat chefen för finansdepartementet att tillkalla ett antal sakkunniga att stå till förfogande för överläggning och biträde i övrigt vid behandling av vissa penningpolitiska spørsmål. De sakkunniga, som med stöd av detta bemyndigande tillkallats, hava ännu icke avslutat sitt arbete.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att riksbanken må för tiden från och med den 21 maj till och med den 15 juni 1933 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, med rätt dock för riksbanken att, om förhållandena därtill giva anledning, före utgången av nämnda tid återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. Nordwall.